

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/818/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

76/2015. (II. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. december 22-én előterjesztett **panaszát** a 2015. február 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. december 22-én, postai úton előterjesztett panaszbeadványában az alábbiakat adta elő:

2014. november 29-én 15:00 körül a panaszos 4 éves kisfiával 30-as csuklós buszon utaztak. Leszálláshoz készülődtek, amikor hátulról egy erős lökés érte őket, melynek köszönhetően a panaszos az ajtóba zuhant, amely rá csukódott a fia pedig nekiesett. Ezt hátulról ért támadásnak vélte a panaszos, mikor a buszvezető kinyitotta az ajtót. A panaszos önvédelemből reflexszerűen egyet ütött, úgy hogy közben gyermeke kezét fogta, aki eközben sírva üvöltött, hogy "Apa mi történt velünk".

Az illető, aki megtámadta hátulról az ajtóban állt csomagjával a lábánál, melyet nem vett odébb, hiába kerülték ki óvatosan véletlenül hozzáérték, amiért a panaszos bocsánatot is kért, és jelezte felé, hogy le szeretnének szállni, erre reagált úgy, hogy leszállásnál erősen meglökte a panaszost hátulról és odakiabálta arrogánsán, hogy „Akkor szállj le!”. A buszon tartózkodott

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

egy szolgálaton kívüli rendőr, aki már csak arra lett figyelmes, hogy kiabálás van a buszon és, hogy a férfi orra vérzik. Ekkor szolgálatba helyezte magát.

A panaszos fiával leszállt, a rendőr pedig leszállította a férfit, és közölte, hogy maradjanak ott. Közben a buszvezető leszállt és megkérdezte, hogy van-e probléma. Majd továbbment a busszal. A rendőr értesítette a kollégáit és a mentőket (akik nem érkeztek meg a helyszínre). Várakozás közben a panaszos fiával zsebkendőt adtak a férfinak, ő pedig megkínálta a panaszost cigarettával és megbeszéltek a buszon történeteket. A buszon magát szolgálatba helyező rendőrnek bevallotta a férfi, hogy ő lökte meg és nem vette észre, hogy gyerekkel volt a panaszos. A panaszos elismerte, hogy sajnálatosan az ijedségtől önvédelemből megütötte.

A rendőrök, akik két kocsival 5-en vagy 6-an érkeztek meg. Az itt történt események azok, melyekkel szemben a panaszos panasszal él, mivel véleménye szerint rendőrségi túlkapás és szabálysértés történt. Nem tudja, hogy a helyszínen magát szolgálatba helyező rendőr és a kitérők között mi hangozhatott el, de igazoltatása után fiát és a panaszost úgy kezelték, mintha bankrablók lennének.

Sem azt nem kérdezték meg, hogy mi történt, sem azt, hogy miért ütötte meg a férfit, sem annyi eszük nem volt, hogy megkérdezzék, hogy a 4 éves fiának, aki a lökés hatására neki esett az ajtónak megsérült-e. Arra viszont volt eszük, hogy erőszakkal berakassák a panaszossal a síró, ordító gyermekét a rendőrautóba, amelybe ő nem akart beszállni. Ez kétséget kizáróan szabálysértés, ugyanis ilyen esetben az édesanyját kellett volna értesíteni, hogy jöjjön el érte.

Miután beérkeztek a rendőrkapitányságra, ugyanúgy közölték a panaszossal, hogy a fiát ültesse le, aki eközben továbbra is félelmében ordított és sírt. Ott sem történt meg, hogy az édesanyját értesítették volna, ami ugyancsak szabálysértésnek számít, mert egy 4 éves gyermeknek semmi keresnivalója nincs egy Rendőrkapitányságon és korára tekintettel nem kihallgatható, ezáltal a gyám azonnali értesítése lett volna kötelező, és ha őt nem érték volna 3x-i hívásra utol abban az esetben Gyámügy értesítésére lett volna szükség.

Ez lenne a jogszabály, amelyből ők odáig nem jutottak, hogy az édesanyját értesítsék, ezt a panaszos tette meg. A panaszos párja megérkezett a kapitányságra gyermekükért, ahol nem engedték meg, hogy szóljanak egymáshoz. Amíg a panaszos párja a gyermeküket öltöztette a panaszos arra lett figyelmes, hogy vélhetően egy civil ruhás nyomozó vagy rendőr szólt azoknak akik behozták, hogy a gyermeket minek hozták be, és a panaszost majd akkor vonjanak intézkedés alá, mikor elvitte az anyuka a gyereket.

A panaszos párja elment a kisgyerekekkel. Ezután a panaszost fogdára előállították 2014. november 29. 23:00ig. Fogva tartása alatt nem bántalmazták, sérülése nem esett. A helyszínen panasszal azért nem élt, mert egy az, hogy szeretett volna már hazamenni a családjához, másrészt ennél a szervnél nem akart panasszal élni.

Egyedül azt az úriembert veszi ki a panasza alól, aki kihallgatta, mert ő volt az, aki a buszvezetőn kívül megkérdezte, hogy a kisgyerekek és a panaszosnak lett-e valamilyen sérülése. Ő tájékoztatta, hogy garázdaság vétsége miatt indul eljárás. A panaszos véleménye szerint az ott magát szolgálatba helyező rendőr abban hibázott, hogy a kivonuló rendőrségnek

nem megfelelő tájékoztatást adott, amennyiben jól adott tájékoztatást, akkor miért így léptek fel velük szemben?

Kihallgatása során hiába mondta el a történetet, ahogyan azt itt leírta, a mégis a garázdaságot erőltetik. Érdekes módon a férfi a vallomásában már azt állította, hogy a panaszos a fiával együtt lökdösődött és azután ütötte meg. A panaszos panasszal él azzal szemben is, hogy a buszon magát szolgálatba helyező rendőr miért nem szállított le legalább két tanút, vagy kérelmezte volna a busz kamerájának felvételét, mert így minden lehetőséget elvettek a panaszostól, hogy meg tudja védeni saját jogait. A férfi lökését azért vélte hátulról érkező támadásnak, mert szűrő érzést érzett, amiről hirtelen átfutott az agyán, hogy kés is lehet. Ez sajnos a köldöksérve miatt lehetett, mely előlről, hátulról, oldalról ért erős ütés, nyomás hatására szűrő fájdalmat okoz.

2) A panaszos 2015. január 23-án postai úton terjesztette elő igazolási kérelmét, amelyben úgy nyilatkozott, nagyon sajnálja, hogy megcsúszott a levél beadásával, de sajnos azért nem tudta még ezt időben teljesíteni, mert a 4 éves kisfiával volt otthon aki hányt és ment a hasa. Szerencsére annyira nem lett rosszul, hogy orvoshoz forduljanak, máskor is előfordult már, hogy óvodás lévén elkapta ezt a vírust, de már gyakorlottan a panaszos tudta, hogy kell ápolni. Mire a panaszost párja hazaér a munkából sajnos már nincs nyitva a posta és az üzlet ahol lehet nyomtatni, hétvégén sem. Emiatt tudta 22-én előterjeszteni a panaszát, mert ezen a napon már tudott óvodába menni kisfia.

II.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”.

A 2014. november 29-ei rendőri intézkedés vonatkozásában megállapítható, hogy a sérelem felismerése – annak jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdése első fordulata alkalmazásának volt helye. A húsznapos határidő 2013. december 19-én járt le, a panaszos ugyanakkor csak 2014. december 22-én fordult panaszával a Testülethez.

Az előadó testületi tag tájékoztató levelében felhívta a panaszost, hogy igazolja késedelmét. A panaszos 2015. január 23-án előterjesztett levelében nem tárt elő, olyan valószínűsíthető (pl.: jogorvoslati tájékoztatás elmaradása) illetve iratokkal vagy egyéb bizonyítékokkal alátámasztott indokot, amely alapján, a határidőn túli kérelmet a Testület befogadhatná.

A panaszos által előadottak igazolási kérelemként történő elfogadhatóságával kapcsolatban a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos által feltárt indok-élethelyzet alkalmas

arra, hogy megnehezítse a panaszbeadvány előterjesztését, de a Testület álláspontja szerint nem eredményezett olyan körülményt, amely objektív módon ellehetlenítette volna a panasz határidőben történő előterjesztését. A Testület megjegyzi továbbá, hogy a panaszos állításait semmilyen módon nem támasztotta alá iratokkal, bizonyítékokkal. Mindezek alapján a Testület nem fogadta el a panaszos igazolási kérelmét.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló törvényi határidőt a panaszos önhibájából elmulasztotta.

III.

A Testület a panasz elkészttsége miatt érdemben nem vizsgálhatta a beadványt, ezért az Rtv. 92. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2015. február 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET